

[Anker Lau.]

interesseret i disse ting, bør inddrages i forhandlingerne, det være sig landbruget, handelen eller industrien.

Det forslag, det drejer sig om, er et toldforslag, der skal bruges til afløsning af importrestriktionerne. Jeg er vidende om en besvarelse, handelsministeren har afgivet til Grosserer-Societetets Komité, hvori han ganske giver os ret, og jeg må derfor beklage, at den højtærede minister ikke anser det for rigtigt, at erhvervene inddrages i forhandlingerne, før der foreligger et lovforslag her. Mit spørgsmål drejer sig ikke om, hvad de politiske partier har ønsket af den ene eller den anden mere eller mindre saglige eller politiske årsag. Det drejer sig om erhvervenes adgang til at gøre de praktiske synspunkter gældende, og til brug for dette ville jeg gerne, at ministeren klart ville besvare det tillægs-spørgsmål, om der ikke allerede nu foreligger et lovforslag, udarbejdet i paragraffer og med bemærkninger, således som jeg i går har fået oplyst.

Finansministeren (Kampmann): At vi har udarbejdet et toldforslag i tolddepartementet, er korrekt, men sagen er ikke tilendebragt ved forhandlinger inden for regeringen. Jeg har givet udtryk for, at det ikke er sædvane, at toldforslag sendes til høring eller udtalelse hos erhvervene. Jeg sagde også, at om regeringen i dette tilfælde vil høre erhvervene først, har den ikke taget stilling til.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2863, fremsættelsen i tidenden sp. 4555).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Under de drøftelser, som fandt sted, da loven om støtte til nybygning af fiskerfartøjer var til behandling i 1955, blev også det spørgsmål rejst, om det ville være betimeligt at få oprettet en kreditforening for dansk fiskeri til finansiering af erhvervets behov for modernisering og fornyelse af fiskerflåden. Man fandt dog, at det ikke ville være muligt at realisere en sådan løsning inden for en overskuelig årrække, og jeg skal heller ikke påstå, at man i det foreliggende lovforslag direkte har taget tanken op; men den sammenlægning og udbygning af bestående låneordninger, der her finder sted, betyder dog en nydannelse med sigte på at gøre Fiskeribanken til et selvstændigt finansieringsinstitut for fiskerierhvervet.

Der er her tale om en udvidelse af Fiskeribankens virksomhed, som giver gode muligheder for at honorere de krav, udviklingen inden for dansk fiskeri rejser. Erhvervet kunne i 1958 hjemføre en eksportværdi af 375 mill. kr., hvilket efter den højtærede fiskeriministers udsagn er mere end dobbelt så meget, som eksporten af fisk udgjorde for 10 år siden, og man forstår, at der bag dette resultat ligger en betydelig arbejdsmæssig indsats, samtidig med at en modernisering og fornyelse af fiskerflåden har formået at gøre materiellet mere tidssvarende, bl. a. ved bygning af nye og større søgående kuttere.

Denne fornyelse af fiskerflåden, som stadig står på, kræver selvsagt store investeringer, og det må derfor hilses med tilfredshed, at der nu foreslås tilvejebragt en ordening, der giver gode muligheder for at finansiere erhvervet, så den igangværende udvikling kan fortsætte på en betryggende måde.

De nye rammer for udlån betyder en forenkling, nu da det hele, om jeg så må sige, samles under én hat. Den daglige administration skal som hidtil varetages af Kongeriget Danmarks Hypotekbank som

[Johs. E. Larsen.]

forretningsfører for Fiskeribanken. I lovforslagets bilag siges der vedrørende dette forhold, at det så senere må vise sig, om det vil blive nødvendigt og praktisk at etablere en selvstændig administration for Fiskeribanken. Jeg vil tro, at udviklingen går den vej, at en selvstændig administration med tiden bliver nødvendig, hvilket jo også vil bidrage til, at Fiskeribanken i højere grad end nu får karakter af en selvstændig institution.

Lovforslaget er ledsaget af et fyldigt bilagsmateriale, som giver en god oversigt over bankens fremtidige virksomhed. Der er enkelte spørgsmål, vi måske skal se på i udvalget; her vil jeg blot nævne, at jeg har forstået det sådan, at bankens grundfond fremover nærmest får karakter af en almindelig kassekredit, hvorigennem Fiskeribanken i påkommende tilfælde kan trække på staten.

Som den højtærede fiskeriminister påpegede ved fremsættelsen af lovforslaget, har de senere år vist, at erhvervsdrivende inden for andre erhverv har ladet bygge et antal kuttere, muligvis for at udnytte de gode afskrivningsmuligheder. Til dette kutterbyggeri er der ikke ydet lån, hverken af Fiskeribanken eller gennem statens låneordning. Jeg vil gerne understrege betydningen af, at man stadig er opmærksom på dette forhold, så at de udlånsmidler, der er til rådighed, udelukkende kommer fiskerierhvervets folk til gode.

Fiskeribankens kasseobligationer noteres jo nu i en for låntagerne gunstig kurs, og jeg vil gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om der kan iværksættes visse foranstaltninger, ifald kursen på disse papirer kommer ud for en faldende tendens.

I det store og hele finder jeg, at det foreliggende lovforslag på sit specielle område kan betegnes som et fremskridt, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det til hurtig fremme og vedtagelse, da der jo ikke gerne skal opstå et tomrum i långivningen til fiskerierhvervet.

Damsgaard: De indledende bemærkninger af fiskeriministeriets embedsmænd i bilag 2 til det foreliggende lovforslag indeholder efter min mening en god historisk redegørelse vedrørende Kongeriget Dan-

marks Fiskeribank lige fra dens oprettelse ved lov af 23. marts 1932 til i dag, dens mål og dens virksomhed. Hertil skal jeg intet føje, bare understrege disse udmærkede oplysninger. En sådan anerkendelse gælder også i fuldt mål kontorchef L. Frederiksen og konsulent H. Uldall-Hansen, der har opstillet det finansielle grundlag og den egentlige begrundelse for de foreslåede ændringer.

Fiskeribanken har gennem alle de 27 år, hvori den har virket, været en udmærket institution for fiskerierhvervet gennem den økonomiske støtte, der herigennem er formidlet til opbygning af fiskerflåden m. v. Banken har igennem hele sin levetid praktisk taget ingen tab haft, har i virkeligheden ikke været udsat for tab ved den långivning, den har foretaget. Hvor mange banker kan sige det for en periode på mere end et kvart århundrede? Jeg tror ikke, det er mange. Dette forhold tjener fiskerierhvervet, fiskerne og bankens ledelse til ære og gør, at man ser med større velvilje og tillid på den omlægning og udvidelse af bankens långivning, som dette lovforslag går ud på.

Jeg har mange gange i de forløbne år ved behandlingen af loven om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. været inde på tanken om en udvidelse af Kongetiget Danmarks Fiskeribanks virksomhed, således at den særlige udlånsvirksomhed i form af statslån, som bliver administreret af fiskeriministeriet, kunne ophøre. Det, der nu foreslås, er en klar imødekommenhed af dette synspunkt; det har jeg noteret mig med tilfredshed. Det er en fiskernes kreditforening, jeg har ønsket og talt for mange gange, og det er en fiskernes kreditforening, der etableres nu på en særlig basis. Det er jo sådan, at samtlige lån berigtiges i statsgaranterede kasseobligationer, udstedt af Fiskeribanken. Lånene til nybygning af fiskerkuttere får ifølge lovforslaget en løbetid på 15-17 år og til motorudskiftning 7 år. Udlånsvilkårene bliver, så vidt jeg kan se, i øvrigt som hidtil: 5 pct. p. a. plus $\frac{1}{4}$ pct. af lånets hovedstol i bidrag til reservefonden.

Det særlige er altså, at Fiskeribankens udlånsmidler, kasseobligationer, er statsgaranterede, ligesom bankens grundfond er tilvejebragt af staten. Selv om mit parti nok principielt kan nære nogen betænkelig-

[Damsgaard.]

hed ved statsfonds og statsgaranti, må jeg nedrømme, at det foreslåede nye er bedre end det nuværende. Det vil være en rationel ordning, at både de nuværende fiskeribanklån og de nuværende statslån ydes af Fiskeribanken, og at alle lån udbetales i kasseobligationer. Fiskerierhvervets ledende mænd sammen med fiskeriministeren mener, at det gennemsnitlige udlån fra dette kreditinstitut ikke kan sættes lavere end til 14-15 mill. kr. årlig, og det vil jeg godt tro er en nøgtern bedømmelse efter den udvikling, man kan forudse i kutterbyggeriet, og efter fiskerierhvervets glimrende fremgang i det hele taget. Til et sådant udlån med den nævnte løbetid kræves en statsgaranti på 100 mill. kr., har man udregnet det til. Dertil foreslås i lovforslaget, af Fiskeribankens nuværende grundfond på 5 mill. kr. forhøjes til 10 mill. kr. for at svare til det større udlån.

Jeg er enig med fiskernes repræsentanter i, at den her foreslåede kreditorordning giver billige lån og mindst muligt kurstab. Kursen på kasseobligationer efter 1958-loven er nu, så vidt jeg ved, 98. Jeg vil yderligere understrege, at lovforslaget åbner mulighed for fiskerne til at tage et førsteprioritetslån i bank eller sparekasse, og at de derefter kan få et andenprioritetslån i Fiskeribanken indtil en samlet belåning af 85 pct. at den godkendte byggesum. Jeg går ud fra, det bliver muligt at overføre fiskeribanklånet ved salg af en kutter til en kvalificeret køber.

For de færøske fiskere, der nu også drages ind under kreditinstituttet, er der særlige regler angivet i lovforslaget. Ved långivning her trækkes der først på det færøske realkreditinstitut; men også de færøske fiskere kan opnå lån i Fiskeribanken på indtil 20 pct., og med mulighed for tilskud fra den færøske landskasse stilles de ikke ringere, snarere bedre, end danske fiskere. Har fiskeriministeren — det kunne jeg stille som et spørgsmål — også udelt tilslutning til dette afsnit af lovforslaget fra fiskeriets hovedorganisationer? Vil ministeren ikke svare her, kan der vel blive lejlighed dertil i udvalget.

85 pct.s lånegrænsen svarer nøje til den grænse, man har nu for samlet lån til en ny kutter: 55 pct. fra Fiskeribanken supple-

ret med indtil 30 pct. fra fiskeriministeriets låneordning. Det, som låntageren selv skal skaffe, må efter min mening absolut heller ikke være mindre end 15 pct. Det er et sundt og godt princip, at den, der vil bygge, enten det så er et hus eller en fiskerkutter, selv har penge med sig hjemmefra.

Jeg mener, at det foreslåede kreditinstitut for fiskerierhvervet er bedre end det, der afløses, og jeg venter, at de kreditforhold, der nu tilbydes, kan være en hjælp for de unge fiskere til at blive selvstændige og i det hele taget kan åbne mulighed for, at det i videst muligt omfang er fiskerierhvervets egne folk, der får bygget og ejer kutterne; det er jo dem, der skal fiske med kutter, og det har været en løftestang for erhvervet, at det er kutterejerne, som sammen med de andre fiskere, der er om bord, er fælles om fiskeriet og fælles om fangsten. Den udmærkede samarbejdsform, som partsfiskeriet er, skulle nødig ødelægges. Både menneskeligt og økonomisk ville det være et tilbageskridt, om det skete. Jeg tror bedst, det kan fortsættes fremover, når unge, dygtige fiskere, der har tjent godt nogle år som partsfiskere, har mulighed for at få deres egen kutter. Den nye kreditordning tror jeg vil lette dem vejen dertil, og derfor vil venstre også støtte lovforslaget.

Jeg vil gerne gøre nogle få supplerende bemærkninger.

Når regeringen ved dette lovforslag foreslår at give fiskerne bedre lånemuligheder og forhåbentlig også bedre erhvervsmuligheder, så vil jeg finde det rigtigt samtidig at give dem samme skattemæssige regler og afskrivningsmæssige muligheder som andre almindelige borgere i dette land. Jeg forlanger ikke nogen særstilling eller nogen særbegunstigelse, men den højtærede fiskeriminister vil være vidende om, at regeringen over for fiskeriet har gennemført en kapitalvindingsskat, som endnu ikke er blevet præsenteret for andre i dette samfund. Hvis en fisker eller en skipper inden for småskibsfarten — jeg kan godt tage dem med — sælger sit skib eller ophører med sit erhverv, eller hvis en enke efter en sådan erhvervsdrivende sælger kutter eller skib, sker der en efterbeskatning på 30 pct. af forskellen mellem det beløb, skibet er nedskrevet til, og det beløb, skibet sælges til. En sådan efterbeskatning rammer helt

[Damsgaard.]

urimeligt de enkeltejede skibe. Hvis ejendomsforholdet er et aktieselskab eller et interessentskab, opstår problemet salg af virksomhed overhovedet ikke, og der sker i så fald heller ingen efterbeskatning, da der ikke på det tidspunkt sker ophør af erhverv, men for enkeltpersoner kommer jo et sådant tidspunkt før eller senere.

Det kan i samme forbindelse se mærkeligt ud, at de samme fiskere og skipperne stedse skal opføre formueværdien af deres skib langt højere, end tilfældet er ved andre erhvervsdrivendes formueopgørelser, nemlig $\frac{3}{4}$ af forsikringssummen. Jeg er vidende om, at fiskernes organisationer gang på gang har henvendt sig til finansministeren for at få forholdene ændret, desværre uden positivt resultat, og jeg har da også hørt, at den højtærede fiskeriminister har givet udtryk for, at reglerne burde ændres. Det skete i hvert fald ved fiskerigeneralforsamlingen i København i 1957. Selv om spørgsmålet ikke direkte vedrører lovforslaget, vil jeg derfor finde det betimeligt, at vi i det udvalg, som nu bliver nedsat, eller i de andre udvalg, som beskæftiger sig med skatteforslag, overvejer en ændring af de her nævnte forhold, så finansministeren om ikke før så i den ny ligningslov kan foretage de fornødne ændringer. Det kan ikke være rigtigt, at gamle fiskere og gamle småskippere skal pålignes denne specielle efterbeskatning.

Det tilkommer måske ikke mig allerede her at stille forslag om ændringer, men alligevel. Hvorfor har man ikke som for andre erhverv delt afskrivningen på skibe og kuttere op i to dele, en for maskiner og en for skrog? Andre erhverv får dog maskinerne udskilt som et specielt område, hvad afskrivningerne angår, og bygningerne udskilt som et andet område. Jeg ville finde det nærliggende, om det samme fandt sted for kutteres og småskibes vedkommende. Skulle ikke alle skibstyper, alle skibsstørrelser, passe i en sådan ordning, kunne ordningen gøres valgfri, d. v. s. at den enkelte frit kunne vælge mellem den bestående ordning og den foreslåede. Man kom ved en sådan ændring bort fra kapitalvindingsskat på skroget, man kom ind under de samme efterbeskatningsregler som andre

erhvervsgrupper i dette land, og det kan da næppe være noget urimeligt forlangende. Efterbeskatning af bygninger sker kun på det afskrevne beløb og ikke på en salgssum, som eventuelt fremkommer på grund af inflation eller på grund af et vist liebhaveri i de enkelte handler. Jeg mener, at det problem, jeg har rejst her, fortjener at blive inddraget i overvejelserne vedrørende de økonomiske forhold for fiskerierhvervet.

Baagø: Til indledning vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti ønsker så gode forhold for fiskerierhvervet som muligt, ligesom vi ønsker det for alle andre erhverv i vort land. De fordele, dette lovforslag frembyder, er ganske åbenbare: nu bliver det muligt at låne ét sted, medens man tidligere optog lån i Fiskeribanken mod 1. prioritet og derefter fik lån fra staten mod 2. prioritet; nu skal begge disse hidtidige låneformer samles på ét sted, i Fiskeribanken.

Det er også klart, at den fordel, som ligger i, at renten nu er sat til samme højde som i det frie marked, taler til gunst for forslaget. Endelig ønsker vi også at pege på, at det betyder umådelig meget for vort fiskeri, at de enkelte selv ejer deres kuttere og kan udøve fiskeriet som partsfiskeri.

Det konservative folkeparti har både i 1955-56 og i 1956-57 udfoldet store anstrengelser for at få gennemført en låneordning for fiskerierhvervet som den, der nu foreslås, men vi talte for døve øren dengang både her i tinget og i udvalgene. Den daværende fiskeriminister erklærede, at det ville blive en for fiskerne alt for dyr og alt for utilfredsstillende ordning at modtage 2. prioritets lån gennem Fiskeribanken. Nu viser det sig alligevel at være muligt at skabe en finansieringsform som den, vi krævede gennemført — eller noget i den retning — og oven i købet at få fiskerierorganisationernes godkendelse af det.

Det kan imidlertid synes noget ejendommeligt, at en minister fra retsforbundet fremsætter et lovforslag som det, vi her behandler, for det er jo tydeligt, at lovforslaget gør erhvervet mere afhængigt af staten, end det er ønskeligt. Vi har tidligere hørt mange udtalelser om, at

[Baagø.]

bemyndigelser var noget, som tinget ikke skulle overlade til en minister, men nu har vi altså alligevel fået fremsat et lovforslag, hvori den højtærede fiskeriminister søger bemyndigelse til at hjælpe specielt dette erhverv. Vi vil på denne baggrund sige til den højtærede minister, at vi ser med nogen betænkelighed på den udvikling, som er i gang med statens indblanding på alle områder i erhvervslivet. Vi tror ikke, at noget sådant vil gavne, hverken den enkelte inden for erhvervet eller samfundet som helhed. Når der nu i lovforslaget forekommer en bestemmelse om, at statsgarantien, som før var 30 mill. kr., skal forhøjes til 100 mill. kr., rejser det spørgsmål sig naturligt, om ikke det var muligt ad anden vej at skaffe denne garanti end netop gennem statens medvirken. Statens indblanding gør det i det hele taget vanskeligere at dele sol og vind lige imellem de forskellige erhverv, at sørge for, at ingen favoriseres på andres bekostning.

Det spørgsmål, som optager os mest i vor gruppe, og som vi gerne vil bringe frem her ved første behandling, er, at der stilles krav om, at den enkelte, som skal optage lån, skal indskyde 15 pct. egenkapital. Vi synes, det er for lidt; med de gode tider, der er for fiskerierhvervet, mener vi det muligt at sætte det noget i vejret, og vi mener også, at det for erhvervet selv og for de enkelte fiskere ville være mere tilfredsstillende, om de personligt ydede en større indsats, før de fik lån gennem banken. Vi er helt klar over, at fiskerierhvervet er et mere risikobetonet erhverv end mange andre, og vi vil derfor også gerne være med til at byde dette erhverv så gode kår som muligt.

Jeg har helt den samme opfattelse som det ærede medlem hr. Damsgaard af det spørgsmål, han bragte frem om beskatnings- og afskrivningsregler for fiskerierhvervet. Det har vi også i sin tid tydeligt givet udtryk for ved afskrivningslovens behandling her i tinget.

Må jeg slutte med at sige, at det konservative folkeparti gerne vil være med til at behandle dette lovforslag i udvalget og søge at finde frem til en så god ordning som muligt.

A. C. Normann: Jeg vil først gøre en kort bemærkning til de to foregående ordførere for oppositionspartierne, idet de synspunkter, som det ærede medlem hr. Damsgaard her gav udtryk for, og som vi ofte har talt om tidligere, om efterbeskatningen af kuttere i tilfælde af realisation, i væsentlig grad dækker min tankegang på dette område. Jeg tror, det ville være rigtigt at få spørgsmålet taget op, i hvert tilfælde for så vidt angår kuttere, på hvilke der er foretaget afskrivning efter de gamle regler, men jeg så i øvrigt gerne, at man tog hele spørgsmålet om denne beskatning op i en anden forbindelse. Det er jo ikke på dagsordenen i dag.

Jeg vil gøre en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Baagø, der taler om, at der i det lovforslag, den højtærede fiskeriminister her har fremsat, ligger ligesom en indrømmelse af, at det, det konservative folkeparti tidligere har talt for, har været rigtigt, og at man nu har forladt et princip, man fra regeringspartiernes side erkender er galt. I den anledning vil jeg spørge, om min hukommelse helt svigter mig, når jeg mener, at det, det konservative folkeparti har talt om og foretrukket, var en ordning, hvorefter fiskeriet selv skulle oprette og klare et låneinstitut. Sådant har jeg virkelig opfattet det konservative folkepartis standpunkt, når vi tidligere har drøftet spørgsmålet om fiskeriets finansiering.

Dernæst vil jeg sige, at selv om det lovforslag, vi her behandler, er resultatet af et omfattende detaljeret arbejde og er en meget betydningsfuld forbedring for hele fiskerierhvervet, kan jeg alligevel begrunde det radikale venstres helhjertede tilslutning til lovforslaget i forholdsvis få ord, dels fordi det ledsages af en ganske forbilledlig redegørelse — en redegørelse, som andre ministerier måske kunne lære lidt af — dels fordi den højtærede fiskeriminister og de foregående ærede talere har gjort grundigt rede for lovforslaget ud fra forskellige synspunkter, men ganske særligt af den grund, at lovforslaget i hele sin karakter er en udbygning og en videreførelse af tanker, som jeg så ofte på det radikale venstres vegne har givet udtryk for, når vi har talt om fiskerierhvervets finansieringsforhold, både her i det høje ting og andre steder i

[A. C. Normann.]

landet. Faktisk er sagen den, at det hele hidtil har været både for småt og for tilfældigt i forhold til Danmarks naturgivne muligheder for udvikling af fiskeriet.

Jeg har undertiden været tilbageholdende i min godkendelse af den højtærede fiskeriministers ytringer og gerninger, over for det under hans ressort hørende og for vor valutariske og økonomiske stilling så overordentlig gavnlige erhverv, som fiskeriet er. Med så meget større vægt og glæde kan jeg derfor nu sige, at jeg synes, ministeren på dette betydningsfulde område har handlet dels med en heldig hånd, dels med en stor portion sund klogskab.

Efter at have sat mig ind i lovforslagets enkeltheder, forstår jeg godt, at fiskeriets organisationer er gået ind for det, og jeg håber og ønsker, at de forventninger, fiskeriets repræsentanter stiller til dette lovforslag, må blive opfyldt også under andre forhold end dem, vi lever under i dag, og også under et andet renteniveau for halvlange lån end det nuværende.

Væsentligt er det først og fremmest, at lånemassen forøges stærkt, og det er ligeledes væsentligt, at de forskellige finansieringsmuligheder nu slås sammen, således at der finder en stærk rationalisering sted, både hvad angår bevillingsudstedelsen, altså bevillingen af lånene, og hvad angår administrationen af forrentning og amortisation senere hen. Jeg forstår knap nok, at man ikke straks er gået så vidt, at man har lagt administrationen af allerede bevilgede lån ind under Fiskeribanken også, så havde det hele været samlet på ét sted, men der kan måske være grunde til, at man ikke har gjort dette, som jeg ikke i øjeblikket er opmærksom på. Jeg vil da fremdrage det spørgsmål i udvalget.

Det er efter min opfattelse af stor værdi, at finansieringen nu kan planlægges på længere sigt; jeg forstår, at fornyelsesnævnet fortsat skal medvirke ved den långivning, der svarer til de hidtidige sekundære lån, hvorved den individuelle behandling fortsat sikres. Jeg synes, at administrationen af lånene hidtil har været god, ja, fortrinlig, set ud fra det offentliges synspunkt, fordi tabene har været helt nede i nærheden af nulpunktet.

Jeg tror, at enkelte spørgsmål bør belyses

i et udvalg, deriblandt spørgsmålet om Fiskeribankens ledelse og det, jeg nævnte før om administrationen, men er i stand til i dag på det radikale venstres vegne at give udtryk for varm principiel tilslutning til lovforslaget, fordi jeg er sikker på, at det vil blive til gavn for det danske fiskerierhverv som helhed.

Kristian Kristensen: Hvis man ikke lægger alt for megen vægt på de betænkeligheder, det ærede medlem hr. Baagø gjorde sig til talsmand for, kan man sige, at det synes at være den almindelige opfattelse, at det foreliggende lovforslag betyder en forbedring af de nuværende regler for fiskeriets finansiering, og denne opfattelse kan jeg tilslutte mig. Jeg synes, det er et godt forslag.

For det første tilstræber forslaget en rationalisering, idet Fiskeribanken fremtidig skal dække hele det område, der hidtil har været dækket dels af Fiskeribanken ved ydelse af 1. prioritets lån, dels ved ydelse af statslån mod 2. prioritet.

Dernæst betyder forslaget en ændring fra statsfinansiering henimod privat finansiering, og jeg forstår på denne baggrund slet ikke det ærede medlem hr. Baagø's bemærkning. Lovforslaget følger jo netop i denne henseende de linjer, regeringen arbejder efter i øjeblikket, nemlig bort fra statsfinansiering og over til privatfinansiering med statsgaranti. Risikoen ved den statsgaranti, der her foreslås stillet for Fiskeribankens obligationer, begrænses af bestemmelsen om tilvejebringelse af en reservefond, der risikomæssigt går ind foran staten.

For det tredje lægger jeg mærke til, at det tilstræbes, at denne reservefond skal dække Fiskeribankens administrationsudgifter i modsætning til den nuværende ordning, hvorefter staten jo betaler administrationen.

Endelig tilstræbes det at bringe de færreste forhold mere på linje med forholdene herne.

Såvel jeg som mit parti finder, at alle disse ting er forbedringer, og jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag tilsigter en udvidelse af mulighederne

[Lynnerrup Nielsen.]

for ydelse af lån gennem Fiskeribanken i forhold til det, der hidtil har været gældende. De hidtidige 1. prioritets lån, der normalt kun har udgjort 55 pct. af byggesummen for et fartøj, har været suppleret med andre låneordninger vedtaget af folketinget, således at en låntager kunne nå op på ca. 85 pct. af byggesummen for et fartøj.

I og for sig sker der ikke større ændringer for låntagerne, hvis lovforslaget vedtages; mulighederne med hensyn til lånets størrelse bliver de samme som hidtil, og jeg tror, man skal betænke sig to gange, før man ændrer mulighederne for at låne op imod 85 pct. af byggesummen. Jeg hørte nok, at det ærede medlem hr. Baagø havde betænkeligheder på dette punkt, og at man i hans parti overvejede, om ikke denne lånegrænse var for høj. Det skulle jo gerne være sådan, at også ungdommen inden for fiskerierhvervet havde muligheder for at få et fartøj, men med de nuværende byggeomkostninger for skibe må en fisker have en ret betragtelig egenkapital for at skaffe sig et fartøj.

I det fremsatte lovforslag foreslås, at Fiskeribankens virksomhed udvides således, at den også kan yde de 2. prioritets lån, de såkaldte sekundære lån, som er en forudsætning for, at låntageren kan nå op i nærheden af 85 pct. af byggesummen for en fiskerkutter. Sådanne lånemuligheder er afgjort nødvendige. Hvis lånesummen ikke kan nå op i nærheden af 85 pct. af byggesummen, må det befrygtes, at vor fiskerflådes standard ikke kan holdes, at de egentlige fiskere, de, der har fiskeriet som erhverv med partsfiskeriet som grundlag, hægges i deres virksomhed, og at den tendens, som i de senere år er dukket frem, vil brede sig, nemlig at visse redere, der ikke har fiskeri som erhverv, bygger fiskerfartøjer af hensyn til de særlig gunstige afskrivningsregler, altså ikke så meget med det formål at drive fiskeri, men mere for at udnytte en skatteteknisk fordel. Det må være rigtigt at følge den linje, at udelukkende erhvervsfiskere betragtes som kvalificerede låntagere.

Hvis Fiskeribanken, således som det er foreslået, skal udvide sin långivning, så lånene kan nå op til 85 pct. af byggeomkostningerne, må naturligvis den hidtidige

statsgaranti forhøjes, men til gengæld bortfalder de sekundære lån, som hidtil er blevet ydet af bevillinger af statskassen. Som det fremgår af lovforslaget, foreslås statsgarantien forhøjet fra 30 mill. kr. til 100 mill. kr. og Fiskeribankens grundfond forhøjet fra det nuværende beløb, 5 mill. kr., til 10 mill. kr. En del af midlerne skal finde anvendelse inden for det færøske fiskeri.

Det er en betydelig forhøjelse af statsgarantien for udlån til nybygning af fiskerfartøjer, der her foreslås, og jeg har da også forstået lovforslaget sådan, at med disse statsgarantier skulle Fiskeribanken faktisk være i stand til at imødekomme enhver kvalificeret fisker, der søger om lån, og med denne statsgaranti skulle Fiskeribanken have mulighed for at finansiere lånene langt ud i fremtiden.

Det er selvfølgelig ikke muligt for mig eller mit parti at skønne, hvorvidt de beløb, lovforslaget angiver, vil kunne dække kravene på lang sigt, og heller ikke, om de beløb, der tænkes anvendt årlig, vil kunne slå til. Vi må imidlertid gå ud fra, at den udførlige redegørelse fra Fiskeribankens bestyrelse, der ledsager lovforslaget, vil kunne holde, og at fiskeriets finansieringsforhold, hvis dette lovforslag vedtages, vil være lagt i faste rammer for et længere tidsrum.

Fiskeriets hovedorganisationer har, som det fremgår af den højtærede ministers fremsættelsestale, givet udtryk for, at den foreslåede finansieringsordning er i fuld overensstemmelse med fiskerierhvervets ønsker, og jeg kan, som det vil fremgå af, hvad jeg nu har sagt, tilsige mit partis medvirken til fremme af de i lovforslaget nedfældede principper for en mere samlet finansieringsordning.

Djurhuus: Den højtærede fiskeriminister har for det høje ting fremsat forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

I lovforslagets § 3 foreslås visse love ophævet, bl. a. lov nr. 75 af 29. marts 1957 om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v., således som ændret ved lov nr. 118 af 6. marts 1958. I de her nævnte love gaves tilsagn om, at der af statskassen for finansårene fra 1957-58 til 1964-65 skulle udlånes 7 mill. kr. til nybygning af færøske

[Djurhuus.]

fiskerfartøjer, og at lånene skulle ydes med indtil 20 pct. af værdien af det sejlferdige fartøj. Lånene skulle udbetales kontant og forrentes med 6 pct. pro anno med en afdragstid på højst 10 år, dog således at afdragstiden i særlige tilfælde kunne forlænges til 15 år; en formulering, jeg synes er inkonsekvent, når det først bliver fastslået, at afdragstiden højst skal være 10 år.

Jeg har lagt mærke til, at der i lov nr. 28 af 15. februar 1957 om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v., hvortil statskassen også i nogle finansår skulle udlåne 2 mill. kr., står, at lånene skal afdrages i løbet af højst 15 år.

Ligeledes har der været en forskel vedrørende prioritetsstillingen mellem de til færøske og de til danske nybygninger ydede lån, idet der blev ydet 30 pct. til danske nybygninger, og efter sædvanlig praksis blev lånene holdt inden for 80 pct. af værdien, medens loven af 29. marts 1957 tilsiger færøske nybygninger 20 pct. inden for 70 pct. af værdien.

I det af den højtærede fiskeriminister fremsatte lovforslag er der ikke nogen reel ændring i det færøske fiskerierhvervs hidtidige muligheder for finansiering, nemlig enten gennem Fiskeribanken på de vilkår, denne kan tilbyde, eller gennem Færøernes Realkreditinstitut og statslån i henhold til loven om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer. Efter det foreliggende lovforslag kan det færøske fiskerierhverv opnå: a) samlet udlån i kasseobligationer på indtil 80 à 85 pct. af vurderingssummen for vedkommende fartøj i de tilfælde, hvor låntageren er i besiddelse af en egenkapital af samme størrelse, som der i tilsvarende tilfælde bliver krævet af en låntager i den øvrige del af landet, b) 2. prioritets lån i kasseobligationer indtil 70 pct. af fartøjets vurderingssum næst efter 1. prioritets lån i Færøernes Realkreditinstitut i de tilfælde, hvor låntageren ville have opnået statslån i henhold til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v. Fiskeribankens lån bør i disse tilfælde ydes på samme vilkår med hensyn til afdragstiden, som nu er gældende for statslåne.

Jeg vil henstille til det udvalg, der skal behandle det foreliggende forslag, om der ikke kunne være muligheder for, at den

under a) omtalte egenkapital kan forstås således, at 5-10 pct. i tilskud fra Færøernes landsstyre kan medregnes som egenkapital, og at afdragstiden under b) bliver den samme, som den har været for danske nybygninger efter lov nr. 28 af 15. februar 1957, nemlig højst 15 år. Måske kan der blive lejlighed til for mig over for udvalget, der skal behandle dette forslag, enten som ubuden eller som indbudt gæst nærmere at motivere disse mine henstillinger.

At skoen trykker på nogenlunde samme sted hos de danske fiskerierhvervsorganisationer som hos de færøske, fremgår af, at de danske hovedorganisationer under deres drøftelse med den højtærede fiskeriminister har lagt vægt på at få en låneordning, som kan virke på længere sigt, og en ordning med mindst muligt kurstab for låntagerne.

Jeg skal slutte mig til disse ønsker, idet jeg med glæde konstaterer, at den højtærede fiskeriminister også har søgt at imødekomme dem ved at fremsætte det foreliggende lovforslag.

Johan Poulsen: Jeg vil takke den højtærede fiskeriminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag. Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Damsgaard, har udtalt sig meget udførligt om lovforslaget, og jeg kan tilslutte mig hans udtalelser.

Som det vil være ærede medlemmer af det høje ting bekendt, er der jo en særlig ordning for Færøerne på dette område. Vi har også fået gennemført et færøsk realkreditinstitut, og ordningen for Færøernes vedkommende er den, at man fra kreditinstituttet kan få 50 pct. af vurderingssummen for det pågældende fartøj som lån; så kan man få 20 pct. hervedefra, således som det er nævnt af andre ærede talere, og endelig er der mulighed for at få 20 pct. fra den færøske landskasse, således at det for de færøske fiskeres vedkommende kun er nødvendigt i alt at fremskaffe 10 pct. som egenkapital.

Når man er gået så vidt for Færøernes vedkommende, skyldes det den omstændighed, at det har været så vanskeligt for færøske fiskere med de store priser på nybygninger for tiden at skaffe den nødvendige egenkapital. Erfaringen har vist, at det for fiskere, der på grundlag af den gældende lovgivning har fået lån til anskaffelse eller

[Johan Poulsen.]

nybygning, har været meget, meget vanskeligt at få det hele til at bære sig. Det er ud fra denne betragtning, at den færøske landskasse har ydet 20 pct. som tilskud, så det kunne være lettere for de pågældende at få, om jeg så må sige, begge ender til at nå sammen.

Det foreliggende lovforslag adskiller sig fra den hidtil gældende lovgivning på dette område derved, at 2. prioritets lånene for fremtiden skal ydes som obligationer, medens de hidtil har været ydet som kontante lån. Ifølge den sidst vedtagne lov — det var vistnok i 1958 — blev der i finansårene 1959-60—1964-65 af staten stillet 7 mill. kr. til disposition for 2. prioritets lån med et vist beløb for hvert finansår, og jeg kan i dag oplyse, at efterspørgslen efter disse lån har været så omfattende, at man har lagt beslag på lånene indtil, jeg tror, det er februar måned 1960. Vedtages det foreliggende lovforslag, vil det efter mit skøn give større muligheder for ydelse af lån for Færøernes vedkommende end den nugældende lovgivning. Nu vil Fiskeribanken kunne yde lån op til 100 mill. kr. imod 30 mill. kr. efter den gældende lovgivning.

Jeg hilser det foreliggende lovforslag som en forbedring af den gældende lovgivning, og jeg takker endnu en gang den højtærede fiskeriminister for det initiativ, han har vist ved at fremsætte det.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg takker for modtagelsen af det foreliggende forslag; man kan vel næsten sige, den har været overstrømmende, og jeg tror også, jeg kan sige, dette gælder den konservative ordførers modtagelse af det.

Den lovgivning, jeg her har stillet forslag om, blev taget op til overvejelse, straks da jeg tiltrådte som fiskeriminister. Det er klart, at hvis en sådan lovgivning skal være tilfredsstillende, må det tage sin tid at få den forberedt og gennemarbejdet, men jeg har dertil haft udmærket medhjælp,

og det er nu mit håb, at vi må nå frem til en god, praktisk løsning, tilfredsstillende for alle parter.

Problemet om personer fra andre erhverv og deres stilling, når de køber kuttere, har været fremdraget. Jeg mener i og for sig ikke, man kan forbyde andre erhvervsdrivende at investere penge i kuttere, men man behøver dog ikke at give de pågældende statsgaranti og lån hertil. Det, den foreliggende lovgivning tilsigter, er først og fremmest at bidrage til, at fiskeriets egentlige udøvere bliver i stand til at få skibe, hvilket er det mest tiltalende, også ud fra den betragtning, at staten trods alt kommer ind i en vis risiko. Selv om risikopræmien efter min mening kommer til at dække risikoen, er man naturligvis alligevel interesseret i den bedst mulige sikkerhed, og det er klart, at hvis der kommer vanskelige tider, betyder partsfiskeriet og det, at en fisker selv ejer sit fartøj, en større sikkerhed, medens man kan risikere, at de andre render fra det hele og lader kreditorerne overtage, hvad der er til rest.

Jeg tror, det er en fordel, at det er blevet sådan, og det er også årsagen til, at fiskerne og også jeg har været så interesseret i, at fiskerifådens fornyelsesnævn kom til at medvirke og give den garanti ved individuel behandling, som skulle gøre, at tabet ikke blev større, end at der skulle blive tilstrækkelige midler, sådan at denne institution kunne vokse og ende med — om jeg så må sige — at stå på egne ben. Det er det, der er målet med loven; hvor langt det ligger ude, må man jo så se.

Det, man har tilsigtet, er også at opnå de bedst mulige kurser. Det har været sådan tidligere, at man optog lån i pengeinstitutter, og så blev lånene betalt ud kontant, og låntageren svarede 6 pct. Vi gik så fra nytår i fjor over til i stedet for at udstede 5 pct. obligationer, der blev solgt af fiskeren, altså modtageren, til den bedst mulige kurs. Kursen var dengang 92, nu er den 97-98. Det er klart, at i det øjeblik renten her i landet stiger, vil der fremkomme en

[Fiskeriministeren.]

lavere kurs, og ifølge lovforslaget er det sådan, at man så kan optage lån til en højere rente og derved opnå en bedre kurs, og hvis så renten engang skulle gå modsat, kan man konvertere. Det er det, der er tanken i det, og det skulle være muliggjort ved de korte lån, det drejer sig om for fiskeriets vedkommende. Det er utvivlsomt rigtigt, som det ærede medlem hr. Damsgaard sagde, at det, man her tilsigter, er grundlaget for at få dannet en fiskernes kreditforening.

Der har ikke været nogen, der har gjort indvending imod størrelsen af garantien, og det er der for så vidt heller ikke grund til, for garantien bliver ikke større end svarende til, hvad der bliver anbragt i fiskeriet mod sikkerhed.

Det ærede medlem hr. Damsgaard spurgte, om fiskerne herhjemme havde tiltrådt, at Færøerne kom ind under loven. Jeg kan dertil svare, at lovforslaget er tiltrådt som helhed af fiskerierhvervet, der er fuldt ud klar over, at loven også kommer til at omfatte de færøske fiskere. Det, man hidtil har angrebet, har for så vidt været, at der ikke var lige vilkår, men her har man tilsigtet at give nogenlunde lige vilkår.

Det ærede medlem hr. Damsgaard og senere også det ærede medlem hr. Baagø stillede spørgsmål med hensyn til afskrivning på kuttere. Det hører nu ikke ind under denne lov. Det reelle er, at den afskrivning, som fiskerne nu har, er så gunstig, at andre erhverv tiltrækkes af den. Det er altså ikke selve afskrivningsreglerne, det er galt med. Det, der har givet vanskeligheder, er overgangen fra det tidligere til det nuværende, og dér må man prøve, om man kan tale sig til rette med finansministeren. Så vidt jeg ved, går det meget godt med det. Der er rent praktiske vanskeligheder, men dem klarer man nok. Denne lov kommer det imidlertid ikke ved. Og jeg mener ikke, man skal begynde at tale om det i udvalget, for jeg vil gerne have, at vi bruger tiden til det, det drejer sig om her, så at vi kan få lovforslaget igennem så hurtigt som muligt. Jeg ved, at fiskerierhvervet er meget interesseret i at få loven igennem, inden folketinget holder ferie, og jeg håber, det skal lykkes.

Det ærede medlem hr. Baagø havde

visse betænkeligheder med hensyn til afhængigheden af staten. Jeg tror ikke, der i praksis er nogen baggrund for den bekymring, i alt fald er det ikke det, der tilsigtes. Jeg kan godt se, at man kan fortolke det sådan, men det har ikke været sådan hidtil og vil heller ikke blive sådan fremover, at man tager hensyn af den art, som der her kan være tale om, hvis man altså skal tænke lidt onskabsfuldt, hvad der ingen grund er til. Jeg mener, der her er skabt et praktisk grundlag for at nå frem til en selvejende institution, som kan komme til at tilhøre fiskerierhvervet og sikre erhvervets finansiering.

Der er jo den store forskel på statslån og statsgaranti, at når der ydes statslån, er det staten, der bærer risikoen, og hvis det så går en erhvervsdrivende, der har fået statslån, godt, kommer staten og stikker sin næse i det; går det dårligt, render han til staten og beder om hjælp. Her er modsætningen til statsgaranti, for den skal man ikke yde og yder den heller ikke, hvis ikke der er sikkerhed; statsgarantien er kun noget, der står som en eventuel yderste dækning — og en yderste dækning, som efter min opfattelse og også efter den redegørelse, der er givet i bilaget af embedsmændene, fuldt ud skal dække risikoen. Hvis man ikke får større tab, end der hidtil har været, vil der i løbet af forholdsvis kort tid blive en stor reservefond, sådan at det ikke varer så forfærdelig længe, før denne institution kan stå på egne ben.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. A. C. Normann i, at det er meget vigtigt, at man ved denne lovs praktiske gennemførelse får fornyelsesnævnets medvirken, og jeg takker for de ord, det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde med hensyn til selve lovforslaget. Det er vel forberedt, således som det også skal være.

Med hensyn til de udtalelser, der er blevet fremsat fra færøsk side, skal jeg sige, at denne lov giver jo Færøerne samme vilkår som før, men der bliver yderligere stillet midler til rådighed, således at færøske fiskere kommer på linje med andre danske fiskere. Jeg mener, det er rigtigt, men vi kan drøfte det i udvalget. Der er nemlig det særlige forhold, at de færøske fiskere får støtte af landsstyret; så skal de selvfølgelig ikke have så meget selv, og det påvirker

[Fiskeriministeren.]

lånegrænsen. Jeg tror nok, det hænger sammen, men det kan vi drøfte i udvalget. Jeg mener i øvrigt, at skulle det undtagelsesvis være således, at en dansk fisker boende på Færøerne forlanger samme vilkår som en dansk fisker boende her, må han kunne få det, men de vilkår, der nu bydes færøske fiskere ved hjælp af landsstyret, vil normalt være lidt bedre, og så vil færøske fiskere foretrække dem.

Til sidst skal jeg sige, at jeg ser i den gode modtagelse af lovforslaget også en anerkendelse af selve fiskerierhvervet og det arbejde, der gøres blandt fiskerne, og jeg håber på et godt og også gerne hurtigt udvalgsarbejde, så loven så hurtigt som muligt kan komme fiskeriet til gavn.

Johs. E. Larsen: Som den højtærede fiskeriminister allerede har bemærket, falder de for fiskeriet gældende afskrivningsregler ikke ind under denne lov; det samme gælder for øvrigt de skattespørgsmål, som det ærede medlem hr. Damsgaard rejste.

Det ærede medlem hr. Baagø stiller sagen op, som om fiskeriministeren får større bemyndigelse end hidtil. Jeg finder, at det modsatte er tilfældet, da statens egen udlånsordning bortfalder og hele udlånsvirksomheden fremover samles i Fiskeribanken. Men denne kamp mod de såkaldte bemyndigelser, som i almindelighed blot vil sige en praktisk tilrettelæggelse af lovgivningens bestemmelser, er vi jo ikke ukendt med. Disse betænkeligheder synes at være indgået som et fast led i oppositionens stillingtagen til alle de spørgsmål, vi behandler her i tinget.

Damsgaard: Jeg vil gerne for en ordens skyld over for de udtalelser, den højtærede fiskeriminister fremsatte om de betragtninger, jeg gjorde gældende vedrørende afskrivningsreglerne, sige, at jeg er helt klar over og også sagde dette, at det ikke er i forbindelse med dette lovforslag og i det udvalg, der bliver nedsat, at disse forhold skal behandles og ændres; men jeg har ønsket at fremdrage disse spørgsmål over for den højtærede fiskeriminister — problemerne har været draget frem før, ikke mindst af det ærede medlem hr. Foged — fordi jeg synes, de er så vigtige for fiskeri-

erhvervets udøvere, at vi på en eller anden måde må se at finde en løsning på dem. Der er også visse foreteelser i fiskerierhvervets udbygning i den senere tid, der gør, at fiskerierhvervet måske kan være interesseret heri. Derfor pegede jeg på, at man må have en særlig afskrivning for skroget eller for kutteren for sig og en anden for maskinerne. Jeg synes, det er gavnligt at få spørgsmålet rejst, og jeg vil håbe, at det bliver taget op til realitetsbehandling, om ikke særlig grundig i dette udvalg, hvor jeg vil forbeholde mig også at drøfte det, så i skatteudvalget

Baagø: Jeg skal kun gøre en kort bemærkning vedrørende et spørgsmål, som blev rejst af mit parti under behandlingen af afskrivningsloven, et spørgsmål, som i høj grad tangerer denne lov. Vi rejste nemlig dengang spørgsmålet, om ikke unge fiskere kunne få lov at henlægge til et skattefrit investeringsfond, som de kunne støtte sig til, når de skulle købe en ny kutter. Ad den vej ville der skabes en baggrund for det, jeg nævnte i mit første indlæg: at fiskerne selv ville blive i stand til at møde med større indskuå.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg vil gerne understrege det, det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen nævnte, at fiskeriministerens bemyndigelse ikke udvides ved dette lovforslag. Ved statslån har ministeren mere at skulle have sagt end her, hvor det drejer sig om Fiskeribanken.

Til det ærede medlem hr. Damsgaard vil jeg sige, at de overgangsvanskeligheder, der opstår, når en mand fratræder fiskerierhvervet, må man tale med finansministeren om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i færdselsloven har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 12. maj kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (om forsorgsforlængelse for åndssvage under børneforsorg).

4) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af Den Europæiske Valutaoverenskomst, undertegnet i Paris den 5. august 1955, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 27. juni 1958.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til bogføringslov.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i konkursloven.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 14²⁵.

94. møde.

Tirsdag den 12. maj kl. 14.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Finansudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1958 til 31. marts 1959. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1956-57 har afgivet betænkning. Eksemplarer vil blive omdelt.

Nordisk Råds danske delegation har afgivet beretning til folketinget angående Nordisk Råds 6. session afholdt i Oslo den 9.-15. november 1958. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingsmand Henry Christensen har meddelt mig, at han ønsker til forsvarsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan forsvarsministeren nærmere forklare grunden til, at der endnu ikke er stillet noget forslag vedrørende en ordning af de militære rådighedsbeløb for finansåret 1959-60?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden onsdag den 13. maj.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

Valgt blev: *Johs. E. Larsen, Chr. Christiansen, Dupont, Poul Hansen (Svendborg), Poul Hansen (Grenå), Lund Jensen, K. Axel Nielsen, A. C. Normann, Kristian Kristensen, Damsgaard, Foged, Gideon, Conrad Kofoed, Johan Poulsen, Baaga, Poul Møller og Jacob Pedersen.*